

4

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

6^E JAARGANG • JUNI 2020
WWW.VOLGMIJ.NL

Volg Mij!

12 • For boys only

19 • De tijd van Haggai

25 • Onderzoek je
prioriteiten!

Inhoud

Verhaal	
De Bijbel – Een heel bijzonder Boek!	4
De Bijbel - Wie heeft de boeken geschreven?	6
Huwelijk en gezin	
For boys only	12
Bijbelstudie	
Prediker	15
Gebed ABC...	
Djibouti	16
Stof tot nadenken	
Aan de slag	18
Zin of onzin?	31
Haggai	
Toen hield het werk aan het huis van God ... op.....	19
Chronologie	24
Onderzoek je prioriteiten!	25
Goede boodschap	
Voor niets verbruikte kracht	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar.

Abonnementsprijzen:

Nederland € 18,95 (1e jaar bij geschenkabo: 9,95)

Europa € 26,95 (incl. verzending)

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© www.pixelio.de
© AdobeStock
© Ralf Dietermann
© RGBStock
© Imagelibrary
© Shutterstock.com

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Beste jongelui,

Als je dit leest, zijn we weer in juni aangekomen. De natuur is weer tot leven gewekt. De vogels zingen hun Schepper de lof toe – jij ook?

Of moet mijn/jouw geestelijk leven eerst weer wakker worden geschud? Alleen dan kun je genieten van de gemeenschap met de Vader en de Zoon. Nu, dan hoop ik dat dit nummer daar een bijdrage aan levert.

In het eerste deel van deze editie gaat het over de Bijbel zelf. Ken en waardeer je Gods Woord? Hoe lees je de Bijbel? Probeer jij jouw visie in de Bijbel in te lezen – of bepaalt Gods Woord heel je denken? Het eerste heeft altijd nog tot verdeeldheid en verwarring geleid, het tweede heeft gelovigen altijd samen verbonden. Dat is tot nu toe niet anders. Ben ik, ben jij bereid elke gedachte gevangen te nemen tot de gehoorzaamheid aan Christus? Ben je bereid om ongehoorzaamheid te veroordelen (2 Korinthe 10,5b en 6)? Dat begint bij ons zelf, maar dan gaat het naar anderen (ook andere onderwerpen) toe.

De volgende zin mag je goed inprenten:

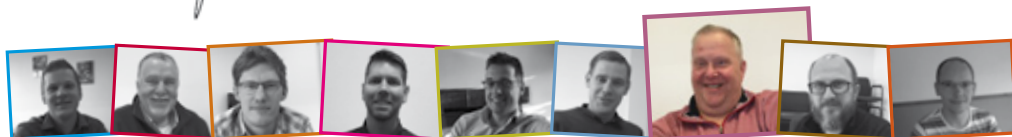
De Bijbel bevat niet Gods Woord, nee, **de Bijbel is Gods Woord.**

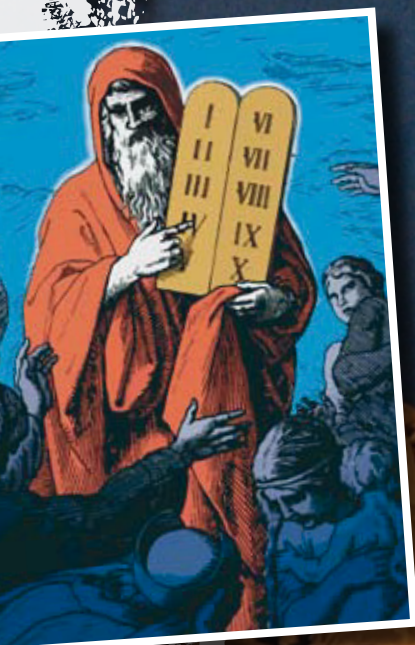
Naast de Bijbel laat God Zich ook op een unieke wijze in de schepping zien.

Uit Haggai leren wij onze prioriteiten juist te stellen. Heel praktisch is het thema over seksualiteit. En waar ligt Djibouti eigenlijk? Of heb ik tijdens aardrijkskunde geslapen?

Zo worden er in dit nummer meerdere actuele onderwerpen behandeld. Geve de Heere Jezus ons allemaal geestelijke groei door dit nummer – tot Zijn eer.

Hartelijke groeten en een gezegend voorjaar!

de berg Sinai

De Bijbel

Een heel bijzonder Boek!

God heeft geschreven

Voor iedereen die het zag moet het overweldigend geweest zijn wat er in de vroege morgen gebeurde. Bliksem flitste, donderslagen rolden, de hele berg Sinai rookte en beefde. Van de ruige rotswanden klonk een indringend bazuïngeschal over de wijde, met stenen bezaaide vlakte.

God sprak met Zijn volk Israël en Zijn gezag kwam tot uiting in deze enorme verschijnselen.. Aan de voet van de berg stonden de Israëlieten, alle twaalf stammen, en ze sidderden. Terwijl ze kort daarvoor nog hadden gezegd: 'Alles wat de HEERE gesproken heeft, zullen wij doen!', werden ze plotseling heel klein. Nu gaf God het antwoord: 'Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land Egypte, uit het slavenhuis, geleid heeft. U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben!' Zo luidde Zijn eerste gebod, het eerste

van de Tien Geboden die we vandaag nog kennen, misschien zelfs woordelijk kunnen opzeggen.

Mozes was de leider van de Israëlieten. Hij stond boven op de berg en kreeg de tekst van de wet op stenen tafels. Zo kon hij het aan het volk doorgeven en helpen erin de praktijk mee om te gaan. God schreef Zijn geboden in steen. De Bijbel zegt dat met de volgende woorden:

'Die tafelen waren Gods eigen werk; ook was het schrift Gods eigen schrift, in de tafelen gegraveerd' (Ex. 32:16).

Maar God is niet alleen de Auteur, Hij heeft daarna ook bindende regels voor de behandeling van deze tekst opgesteld: de tafels moesten vervoerd worden in een speciaal daarvoor gemaakte kist - de ark van het verbond. Het mondeling en schriftelijk doorgeven was strikt geregeld.

De Bijbel

Wie heeft de Boeken geschreven?

Wat is inspiratie?

Hoe ontstaan boeken?

In de regel heeft elk boek een auteur. De auteur maakt een manuscript en legt het voor aan een uitgever. De uitgeverij bewerkt, redigeert, verandert het document en laat het drukken. Vaak gaat het ook andersom. De uitgever benadert een geschikte auteur om een idee voor een boek te realiseren.

Bij veel boeken wordt er jarenlang aan het ontwerp gewerkt, maar als men uiteindelijk toch niet tevreden is, wordt het werk gestaakt. Vaak wordt de draad jaren later toch weer opgepakt en komt het boek alsnog uit. Ook zijn er boeken die in enkele maanden ontstaan.

Veel grote werken kunnen niet eens tijdens het leven van de auteur klaargemaakt worden en worden nooit gepubliceerd.

En de Bijbel?

Met de Bijbel ging het heel anders. De in totaal 66 boeken (als de Psalmen als vijf boeken geteld worden zijn het er 70) werden door ongeveer 40 personen geschreven. Aan hun namen wordt meestal niet eens aandacht besteed. Deze schrijvers stamden uit erg uiteenlopende tijden, culturen, sociale standen en beroepen. De Bijbel beschrijft de profeten van het Oude Testament als volgt:

'Heilige mensen van God,
door de Heilige Geest
gedreven, hebben gesproken.'
(2 Petr. 1:21)

De schrijvers van de Bijbel

De schrijvers waren mensen die hun boodschap van God Zelf ontvingen. Ze spraken of schreven het Woord van God onder de leiding van Zijn Geest. Hiervoor is het woord 'inspiratie' gangbaar.

Het betekent 'inblazing'. Toch betekent dat niet dat de schrijvers van de Bijbel alleen maar met een bovennatuurlijke drang vervuld werden. Dat zou lijken op een dichter, die zich ook door een bepaalde gedachte laat 'inspireren' voor een gedicht en een verhaal. De personen zouden dan wel geïnspireerd zijn, maar dat wat ze schreven zou dan hun eigen werk zijn. Dan zou het geschrevene nooit Goddelijk gezag kunnen hebben.

De Bijbel zegt:
**‘Heel de Schrift
 is door God
 ingegeven’**

(2. Tim. 3:16)

Door God ingeblazen

In plaats van door God ingegeven zou je ook kunnen vertellen: 'door God ingeblazen' of 'door Gods Geest ingegeven'. Dat gaat veel verder dan wat bijv. bij poëzie wordt verstaan onder 'geïnspireerd'.

'Heel de Schrift' - dat wil zeggen de hele Bijbel - bevat alles wat God voor de mensen wilde laten opschrijven. De schrijvers werden niet alleen door de Heilige Geest gedreven, maar Hij gaf hun ook dat in wat ze moesten schrijven. De Heilige Geest had de volledige controle over de schrijvers

God schreef de Bijbelboeken

Tegenwerpingen tegen de onfeil- baarheid van het Woord van God

Vaak wordt hier tegen ingebracht dat hieruit niet kan worden afgeleid dat de hele Bijbel Gods onfeilbare Woord is. Men zegt: de onwetendheid van de schrijvers, hun verkeerde wereldbeeld e.d. heeft het geschrevene beïnvloed; veel dingen zijn tegenwoordig wetenschappelijk onhoudbaar, vol fouten en daarom ongeloofwaardig... Als deze menselijke elementen uitgesloten zouden zijn, zou men het echte en tijdloze Woord van God met het gezag van de in-

spiratie krijgen, zegt men. Wie zo argumenteert, denkt dat hij met z'n beperkte verstand het Woord van God kan beoordelen of er zelfs over kan rechtspreken. Dat is fout.

Maar in de Bijbel staat: **'Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen'** (Hebr. 4:12-13).

God spreekt door

de Heilige Geest

Een andere, ook verkeerde opvatting legt het begrip inspiratie weer anders uit. Volgens haar zijn de mededelingen en openbaringen van God aan mensen uit oude tijden niet volmaakt. De moderne mens moet ze alleen als Gods Woord opnemen als hij zich daardoor in zijn actuele situatie aangesproken voelt. Onze gemoedstoestand en ons gevoel bepaalt dan wat Gods Woord is en wat niet.

Op al deze menselijke inperkingen en tegenwerpingen geeft de Bijbel zelf een duidelijk antwoord: de woordelijke inspiratie!

Woordelijke inspiratie

Volgens 1 Korinthe 2:13 zijn ook de afzonderlijke woorden van de apostelen door de Heilige Geest ingegeven: '... niet met woorden die de menselijke wijsheid ons leert, maar met woorden die de Heilige Geest ons leert'. We kunnen dus drie belangrijke dingen over de inspiratie van de Bijbel vaststellen:

tegen mannen

die opschrijven

... hoe wij gelukkig kunnen leven!

1. De profetische schrijvers van het Oude Testament waren heilige mensen van God die door de Heilige Geest gedreven gesproken hebben (2 Petr. 1:21).

2. Heel de Schrift, dat wil zeggen het hele Woord van God, is door God ingegeven (2 Timotheüs 3:16).

3. Ook de woorden van de Bijbel zijn door de Heilige Geest geïnspireerd. Het Woord van God is woordelijk, woord voor woord, geïnspireerd (1 Korinthe 2:13).

De Bijbel getuigt er zelf van dat elk woord dat erin staat door de Geest van God is ingegeven. De Heere Jezus zegt dat zelfs van het kleinste leesteken in het Woord en de kleinste letter van het Griekse alfabet. In Mattheüs 5:17-18 zegt Hij:

‘Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is.’

For boys only

God vraagt van ons dat wij de spanning die ontstaat bij het ontwaken van seksualiteit leren beheersen, om ons daardoor rijper te laten worden. Hier is Klaagliederen 3:27 van toepassing: 'Goed is het voor een man, als hij een juk draagt in zijn jeugd'.

Omgaan met ongemakkelijke dingen en seksuele spanning leren beheersen; het hoort allemaal bij volwassen worden.

Zelfbeheersing begint al bij je ogen. Job heeft met zijn ogen 'een verbond gesloten', om niet met begeerte naar een meisje te kijken (Job 31:1). Dat is in onze 'geseksualiseerde' maatschappij zeker niet gemakkelijk en vereist een sterke geestelijke wilskracht. Deze kracht heeft geen man – trouwens ook geen 'oudere' man – uit zichzelf.

Alleen als wij helemaal op onze Heere vertrouwen, zullen we rijke zegen ontvangen. Maar de inspanning is de moeite waard. Zelfbeheersing moet

je leren. Daar is tijd en kracht voor nodig. Je hebt daar uiteindelijk je hele tienerperiode of nog langer voor. Je moet jezelf in dit leerproces ook niet de uitvlucht van de zelfbevrediging toestaan.

Zelfbevrediging – uitweg of zonde?

Zelfbevrediging is een groot probleem voor jongeren. Dat zal nauwelijks iemand bestrijden. Hoe moet je deze kwestie volgens de Bijbel beoordelen? Is zelfbevrediging zonde? Het principe dat seksualiteit een gave van God voor het huwelijk is, zou de beoordeling gemakkelijk moeten maken. Elke andere 'toepassing' is abnormaal gebruik van seksualiteit.

Waardoor wordt dit een probleem voor jonge mensen? Hier kunnen we seksuele stimulatie van buitenaf noemen, waar je zonder speciale inspanning van jouw kant aan blootgesteld wordt (door het kijken naar uitdagend geklede mensen van het andere geslacht, reclame etc.). Dat is een probleem in deze tijd. Wij leven in een tijd van een schrikbarende overvloed aan prikkels. Een Christen kan zich er nauwelijks aan onttrekken.

Tot op het moment van de stimulatie kun je er niets aan doen. Natuurlijk zal ik mijn ogen onder controle moeten houden en niet nalaten te handelen.

Maar nu begint het terrein waar ik

verantwoordelijk voor ben. Hoe reageer ik? Daarbij komen we bij de kern van het probleem van zelfbevrediging. Ik bevredig mijn eigen begeerte die in mij naar boven komt. In principe is dat niets anders dan mijn eigen ik. Moet ik nu als Christen mijn eigen ik zoeken? Beslist niet!

2 Timotheüs 3:2-5 spreekt vermanend over zelfzuchtige mensen en Romeinen 13:14 waarschuwt ons: 'verzorg het vlees niet, om begeerten op te wekken'. Daarmee wordt duidelijk dat zelfbevrediging zonde is.

Het probleem doet zich nog duidelijker voor, wanneer je je 'actief' overgeeft aan deze overvloed aan prikkels, door bijv. erotische boeken te lezen, porno te kijken of te fantaseren over seksueel opwindende situaties. Hier komt nog bij dat de oorzaak van de seksuele opwindings bij de persoon zelf ligt. Daaruit wordt duidelijk dat daaruit voortvloeiende zelfbevrediging zonde is. Daarom: mijd dergelijke situaties en fantasieën! Houd je verre van erotische boeken of porno. Je zult altijd verliezen.

Een andere veel voorkomende oorzaak is dat je niets te doen hebt. David heeft moeten ervaren dat ledigheid verbonden is aan gevaren (2 Sam. 11). Bij hem leidde het tot de zonde van overspel met Bathseba.

Als jonge mensen niets te doen hebben, kan dat heel gemakkelijk een aanvalspijl in de handen van de duivel worden. Zo kunnen immorele, zondige gedachten in het hart ontstaan. Niet voor niets

waarschuwt de wijze Salomo in het boek Spreuken voor luiheid.

Emotionele ervaringen (zoals teleurstelling, eenzaamheid) kunnen eveneens oorzaken van zelfbevrediging zijn. Ook zulk gedrag is niet Bijbels. Filippenzen 4:6 zegt dat we niet bezorgd moeten zijn, maar mogen bidden. Ongetwijfeld is dat een betere oplossing voor de problemen, omdat jij je dan met God in verbinding stelt. Juist omdat ik medelijden met mezelf krijg door de zelfbevrediging, stel ik mijn eigen ik in het middelpunt en niet Christus.

Nu duidelijk geworden is dat wij met een probleem te maken hebben dat in Gods ogen zonde is, stellen veel jongeren zichzelf vast de vraag: hoe stop ik dat? Daarvoor bestaat geen vaststaand recept, maar ook hierbij kan de Bijbel ons helpen:

► Spreuken 4:23: 'Bescherm je hart boven alles wat te behoeden is, want daaruit zijn de uitingen van het leven'. Wanneer er in je hart als gevolg van seksuele stimulatie gedachten opkomen die God niet wil: belijd en veroordeel ze onmiddellijk, anders zal de daad niet lang op zich laten wachten.

Neem als waarschuwing Eva. Zij zag dat de vrucht goed was en pakte hem. Als je het ziet, spreek er dan direct met je Heere over – dan zul je rein blijven. Onderzoek je hart kritisch – het kan je gemakkelijk bedriegen en de schade is vaak enorm.

► Vlucht! Zoals Jozef voor de vrouw van Potifar vluchtte, zo is vluchten vaak het enige wat ook jou kan helpen. Soms naar een plek, maar altijd in je gedachten en in je hart.

► Jakobus 1:13-15: Begeerte – zonde – dood. Hierdoor wordt duidelijk: niet de begeerte op zich is zonde. Maar de begeerte kan tot zonde leiden. Je kunt er niets aan doen als er een vogel op je hoofd gaat zitten, maar je kunt wel voorkomen dat hij daar een nestje bouwt. Wanneer jij verkeerde en slechte gedachten niet verjaagt, zul je zondigen.

Een suggestie om het op te lossen

En als zelfbevrediging een verslaving geworden is, hoe kom ik er dan weer van los? Allereerst door het te belijden. En weliswaar in 'nuchtere' toestand. Daarmee laat ik de Heere zien dat ik erken, dat ik niet alleen dit probleem kan stoppen. Ik ervaar in de praktijk dat mijn vlees, de oude natuur, niets anders dan zondigen kan (Rom. 7:26).

Tegelijkertijd erken ik dat ik als gelovige niet meer onder de macht van de zonde sta (Rom. 8:2). Ik kan nog wel zondigen; ik hoef het echter niet meer, want ik heb de Heilige Geest ontvangen (Rom. 8:9). Deze bewerkt de Godzaligheid in mij, dus ik verheug mij erover om voor God welgevallig te zijn.

Komt het verlangen, de begeerte, dan kan ik bedenken dat ik het niet meer hoef te doen – vroeger kón ik helemaal niet anders. God wil zelfs dat ik Hem nu welgevallig ben. Ik bid Hem om hulp en genade en zal geen gehoor meer geven aan de verslaving. Ik leef niet meer naar het principe van het vlees, maar ik 'dood de daden van het lichaam' (Rom. 8:13) en zal letterlijk het nieuwe leven in mij ontdekken, ervaren en ontplooien. Dan

zal ik op de knieën gaan en God danken dat Hij mij geholpen heeft, en kracht gegeven heeft om het kwaad te weerstaan en het goede te doen.

We moeten echter nuchter blijven: wij zullen niet altijd overwinnaar zijn. Maar wij zullen ons steeds weer tot de Heere kunnen wenden, opdat Hij ons helpt. En wij zullen 'voorzorgsmaatregelen' moeten treffen. Wij moeten ons verre houden van gevaarlijke plekken. Wij moeten geen immorele lectuur kopen of lezen; we moeten er ver vandaan blijven. Wij moeten op eenzame en moeilijke momenten naar onze ouders of naar gelovigen toe gaan. Ten slotte moeten wij altijd om bescherming tegen zelfbevrediging bidden. Wanneer wij dat doen en als het nodig is, vluchten, dan helpt de Heere ons.

Laten we bedenken dat ons lichaam een tempel van de Heilige Geest is, Die in ons woont (1 Kor. 6:19). Dat verleent ons lichaam een waardigheid waaraan wij geen afbreuk willen doen door slechte daden. Wij hebben een Heere in de hemel, Die voor ons beschikbaar is en tot Wie wij steeds mogen gaan. Hij is er immers voor jou! Laten we daarom tot Hem bidden, dan zullen we hulp krijgen.

En elke keer als je gevallen bent, mag je weer opstaan en een nieuw begin maken. De tijd van zelfbeheersing en van wachten dient om seksualiteit als een gave voor de (toekomstige) partner te bewaren.

Manuel Seibel & Michael Vogelsang

Prediker

Toen richtte ik mijn aandacht op al mijn werken, die mijn handen gemaakt hadden, en op het zwoegen waarmee ik had gezwogen om ze tot stand te brengen. Zie, het was alles vluchtig en najagen van wind. Daarin was geen voordeel onder de zon.

Prediker 2:11

Het Boek Prediker, eveneens geschreven door Salomo, maar dan in zijn oudere jaren, vormt een opvallend contrast met het Boek Spreuken. Geïnspireerd door God, beschrijft hij de resultaten van alle menselijke wijsheid, van aardse voordelen en ambities, van het zich onderdompelen in alles wat rijkdom en wijsheid maar kunnen voortbrengen en wat de eerlijke belofte lijkt in te houden van het bereiken van volmaakt geluk op aarde. Toen hij zelf in de positie was om dit ten volle te beproeven – aangezien hij wijzer en rijker was dan alle andere mensen – leerde Salomo door bittere ervaring dat 'alles vluchtig en najagen van wind' is.

Laten we zorgvuldig opmerken dat het hierbij eenvoudigweg gaat om het benutten van alle materiële zaken die 'onder de zon' zijn, dat wil zeggen: het beschouwen van de dingen alleen vanuit een aards gezichtspunt. Het leert ons dan ook dat, los van de door God gegeven openbaring, de geschiedenis van de mens slechts een en al ellende is. Hoe prachtig is het

contrast met de manier waarop de Heere Jezus Christus in het Nieuwe Testament wordt beschreven, met Zijn openbaring van de heerlijkheid van God, van de eeuwige erfenis van de heiligen in het licht (Kol. 1:12)!

Dit boek kan daarom ook niet beschouwd worden als leerstellig onderwijs dat door God geopenbaard is; het toont ons de gedachten en gevolgtrekkingen van de mens, los van de hogere openbaring van Gods gedachten.

Het benadrukt dan ook des te sterker dat we veel hoger moeten kijken om de volle waarheid te vinden, die zal voorzien in de nood van het hart. Die waarheid wordt volledig geschonken in de gezegende Persoon van de Heere Jezus, in Wie al de heerlijkheid van God is geopenbaard, zoals we dat zo prachtig kunnen zien in het Nieuwe Testament. Maar Prediker biedt de beste cursus die te vinden is op het gebied van filosofie.

Leslie M. Grant

Djibouti

Djibouti heeft een oppervlakte van 23.200 km². Dat is ongeveer de helft van Nederland. Ten noorden van Djibouti ligt Eritrea, Ethiopië omvat meer dan de helft van het grensgebied aan de westzijde en in het zuiden grenst Djibouti aan Somalië. Verder ligt aan de oostzijde de Golf van Aden, met de Golf van Tadjoura als uitloper in Djibouti. Het land telt een kleine miljoen inwoners, van wie bijna 600.000 in de hoofdstad Djibouti wonen. Verder zijn er eigenlijk geen grote steden.

Economie

De economie van Djibouti bestaat grotendeels uit diensten die gerelateerd zijn aan de zeer strategisch gelegen diepzeehaven aan de Rode Zee. De haven fungeert als een mainport voor de export en import. De inkomsten uit de overslag en doorvoer naar andere landen zijn aanzienlijk. Daarnaast is Djibouti vooral voor Ethiopië een doorvoerland, aangezien dat land zelf geen zeehavens heeft. Het klimaat is zo heet, dat het moeilijk is om gewassen te verbouwen. Djibouti is daardoor zeer afhankelijk van buitenlandse hulp, temeer omdat Djibouti een werkloosheidspercentage heeft van 40%.

Bevolking

De twee hoofdgroepen waar de bevolking uit bestaat, waren van oudsher vijanden van elkaar. De Afars komen oorspronkelijk uit Ethiopië en wonen in het noorden. De Issas zijn van oorsprong Somaliërs en wonen vooral in het zuiden. Nagevoeg alle Djibouti's zijn van oorsprong nomaden, die vroeger een hard bestaan leidden. Ze trokken rond met kamelen, schapen of geiten en waren altijd op zoek naar land waar de kuddes konden grazen. De meeste Djibouti's zijn moslim en maar weinigen hebben gehoord over de Heere Jezus.

Gebedsonderwerpen

1. Wanneer Issas of Afars zich bekeren, worden ze geconfronteerd met een enorme strijd. Het is gebruikelijk dat ze worden verworpen door hun familie, ze worden geslagen en soms worden ze zelfs gedood. Bid dat gelovigen stand zullen houden en dat ze andere Christenen vinden om mee samen te komen.
2. Sommige vluchtelingen in Djibouti zijn Christen. Ze komen uit Ethiopië, Madagaskar, Eritrea. Het is voor hen erg moeilijk om met de Djibouti's over de Heere Jezus te praten, alhoewel ze er zelf ook veel voor bidden. Wij mogen hen ook bijstaan in het gebed.
3. Alhoewel er onder de Issas en Afars ook Christenen zijn, is er tussen hen groot wantrouwen vanwege hun oude vijandschap. Bid dat ze samen de Heere Jezus mogen volgen, zodat er een krachtig getuigenis mag zijn en buitenstaanders mogen erkennen dat zij kinderen van God zijn.

Erik Schoonenberg

Aan de slag!

WOORDZOEKER

Als je zin en tijd hebt, kun je je talenten eens loslaten op de onderstaande opdracht. Er staan 20 zelfstandige naamwoorden in uit Esther 2 (HSV). Ze zitten verstopt in de lettermix, en je moet ze horizontaal, verticaal, diagonaal en soms zelfs achterstevoren zien te vinden.

B	T	L	S	V	S	K	R	O	N	I	E	K	E	N	S
R	Y	I	N	I	M	A	J	N	E	B	W	R	T	N	I
L	X	A	V	A	S	T	H	I	J	H	E	E	P	E	D
S	P	H	Y	T	W	R	M	G	E	J	L	N	J	G	K
U	A	C	U	C	O	M	D	C	O	D	S	Z	S	N	D
S	H	E	C	A	I	A	D	W	T	R	T	I	U	I	X
A	C	D	G	E	N	A	D	E	L	E	A	G	D	L	Z
N	S	R	W	Q	Q	N	Q	N	H	T	N	N	E	E	R
S	G	O	B	K	J	D	Y	R	N	H	D	I	A	V	E
C	N	M	Y	S	L	E	M	U	Y	C	S	N	S	O	S
U	I	O	H	M	K	N	W	I	Q	O	X	O	S	H	T
T	L	W	O	E	D	E	L	M	Y	D	D	K	A	H	H
E	L	H	N	E	J	I	R	E	C	E	P	S	D	R	E
W	A	J	E	R	U	Z	A	L	E	M	U	V	A	K	R
C	B	L	K	S	O	R	E	V	S	A	H	A	H	I	Q
U	M	A	A	L	T	I	J	D	T	H	C	R	U	B	G

Deze woordzoeker is gemaakt met WoordzoekerMakernl

☐ AHASVEROS	☐ HADASSA	☐ MORDECHAI
☐ BALLINGSCHAP	☐ HOVELINGEN	☐ SPECERIJEN
☐ BENJAMIN	☐ JERUZALEM	☐ SUSAN
☐ BURCHT	☐ KONING	☐ VASTHI
☐ DOCHTER	☐ KRONIEKEN	☐ WELSTAND
☐ ESTHER	☐ MAALTIJD	☐ WOEDE
☐ GENADE	☐ MAANDEN	

‘Toen hield het werk aan het huis van God ... op’ – de historische achtergrond van de profeet Haggai

Toen hield het werk aan het huis van God op – wat was dat voor een tijd, die met het woord ‘toen’ aangeduid wordt? De titel van dit artikel is afkomstig uit het boek Ezra (Ezra 4:24). In dit boek vinden we ook het antwoord op onze vraag.

Babylonische gevangenschap

De beide stammen Juda en Benjamin, het zuidelijke rijk van het volk Israël, waren in gevangenschap naar Babel weggevoerd. Deze gevangenschap was een oordeel van God. Hij had dit oordeel al lang van tevoren aangekondigd (bijv. in Deut. 28:64). Als Zijn volk Israël de wet niet zou houden, dan zou het weggevoerd worden. En zo was het inderdaad gegaan. Het volk had de wet overtreden en had niet geluisterd naar de vele profeten, die God gestuurd had om het tot bekering te brengen. Daarom moest het oordeel komen. Gods Woord gaat in vervulling, ook al heeft Hij veel geduld voordat Hij het oordeel uitvoert.

Terugkeer uit gevangenschap

Maar niet alleen Gods aankondigingen van oordeel gaan in vervulling. Alles wat Hij zegt en belooft, is volkomen betrouwbaar. Ook Zijn positieve beloften gaan in vervulling. Hij had door de profeet Jeremia laten aankondigen dat Hij na 70 jaar gevangenschap een verandering zou bewerken. Zijn volk zou weer naar het vaderland, naar Jeruzalem, terugkeren (bijv. Jer. 29:10). En zo is het inderdaad gebeurd!

God heeft alles in de hand

God heeft het zo bestuurd, dat het aangekondigde oordeel over het tweestammenrijk door de koningen van Babel uitgevoerd werd. Maar deze koningen waren niet beter dan Juda en

Benjamin. Integendeel – zij handelden Godslasterlijk en verhieven zich tegen God. Dus moest God ook hen oordelen. Het Babylonische rijk werd door het Medo-Perzische rijk overwonnen. Toen de 70 jaren van gevangenschap voorbij waren, regeerde Kores als Perzische koning. Hij gaf het bevel dat alle Joden die daartoe bereid waren, terug moesten keren naar Jeruzalem, om daar voor de HEERE een huis te bouwen. En zo keerden bijna 50.000 mensen terug naar Jeruzalem. Gods belofte ging in vervulling en wel precies op het moment dat Hij van tevoren had aangekondigd. Inderdaad – Gods Woord is absoluut betrouwbaar en Hij heeft alles in de hand!

Terugkeer met een bepaald doel

De eerste zes hoofdstukken van het boek Ezra vertellen over de terugkeer naar Jeruzalem op last van Kores. Wat een blijdschap voor iedereen die het bevel van koning Kores opvolgde en

naar Jeruzalem terugging. Eindelijk waren ze weer in het vaderland, het land dat God hun in de tijd van Jozua als erfdeel gegeven had. Eindelijk weer op de plek die de Heere verkoren had voor Zijn volk. Dat moet iedere godvrezende Jood heel gelukkig gemaakt hebben!

En hoe beschrijft God de situatie? Aan het eind van Ezra 2 lezen we: 'Heel Israël woonde in zijn steden'. Heeft de schrijver zich hier vergist? Het waren niet eens 50.000 personen, en dan alleen nog maar zij die tot de stammen Juda, Benjamin of Levi behoorden. Dat is toch niet 'heel Israël', of wel? In Gods ogen vertegenwoordigden de weinige mensen die teruggekeerd waren en die nu weer op de juiste plek woonden, Zijn hele volk. De vele Israëlieten die nog steeds over verschillende landen verstrooid waren, konden niet als het ene volk van God erkend worden. Maar de weinigen die teruggekeerd waren, werden door God als het hele volk beschouwd. En zij hadden een opdracht: het huis van God, de tempel, te bouwen. Zo was het bevel van Kores geweest, want zo wilde God het.

Het altaar wordt gebouwd en het fundament van de tempel wordt gelegd

Heel snel na de terugkeer naar Jeruzalem verzamelde het volk zich als één man. Zij kenden hun opdracht en begonnen met het bouwen van het altaar, precies op de plek waar het vroeger gestaan had. Ze wilden zich in alles richten naar Gods wil. Vervolgens legden

ze het fundament van de tempel. Ze hadden niet de middelen en mogelijkheden om de tempel net zo groot en mooi te bouwen als Salomo had gedaan. Maar ze begonnen te bouwen met de middelen die hun ter beschikking stonden. Ze hadden de moed om te werken en God zegende hen.

Tegenstand van buiten

Maar zoals altijd als mensen iets in opdracht van God doen, wordt de vijand actief. Hij komt van buitenaf, maar vindt ook genoeg aanknopingspunten in ons hart. De vijanden die van buitenaf actief werden, begonnen eerst met een list. Ze wilden meebouwen, maar dat was natuurlijk niet mogelijk (Ezra 4:1-3). Hoe kon iemand die eigenlijk een zaak wilde schaden, meebouwen? Hoe kon iemand die helemaal geen band met God had, aan dit huis meewerken? Toen probeerden zij de mannen van Juda te ontmoedigen en af te schrikken (Ezra 4:4-5). Ten slotte wendden ze zich met boze verdachtmakingen tot de Perzische koning Arthahsasta¹; ze wilden hem bewegen het werk aan de tempel te verbieden (Ezra 4:7). Inderdaad gaf Arthahsasta het bevel dat de stad Jeruzalem niet weer opgebouwd mocht worden (Ezra 4:21). Dat was de reden dat de bouw van de tempel werd gestaakt. Daarmee zijn we bij het moment aangekomen waarop Gods Woord zegt: 'Toen hield het werk aan het huis van God in Jeruzalem op' (Ezra 4:24).

De eigenlijke oorzaak van de onderbreking van de bouw

Tot zover het verslag in het boek Ezra. De vraag naar het 'toen', naar het moment waarop de bouw van het huis van de Heere werd gestaakt, is daarmee opgehelderd.

Op de bouwplaats was het enkele jaren stil en de tempelbouw werd niet voortgezet. Maar toen stuurde God de profeten Haggai en Zacharia. Zij legden de geestelijke toestand van de teruggekeerden bloot. Die bevonden zich weliswaar wel op de juiste plek – in Jeruzalem en de omliggende steden – maar zij hadden niet de juiste innerlijke motivatie. Hun prioriteiten waren verkeerd. In plaats van met ijver en interesse aan het huis van de HEERE te bouwen, werkten zij liever aan hun eigen huizen. Ten diepste was de uiterlijke tegenstand dus helemaal niet de eigenlijke oorzaak van de onderbreking van de bouw. De diepere oorzaak was gebrek aan interesse voor het huis van God, terwijl de tegenstand van de vijanden alleen een uiterlijke aanleiding voor de onderbreking van de bouw was. Als de zaak van de Heere geen prioriteit in ons leven heeft, laten we ons snel door alle mogelijke uiterlijke dingen tegenhouden om voor Hem te leven en te werken.

¹ Op Kores, die de opdracht tot terugkeer naar Jeruzalem gegeven had, volgde Ahasveros (Ezra 4:6), en daarna volgde Arthahsasta als Perzische koning. Tijdens zijn regeringsperiode stopte het werk aan het huis van de HEERE. Na Arthahsasta werd Darius koning over Perzië (Ezra 4:24), en gedurende zijn regeringsperiode werd de tempelbouw hervat en werd het huis van God in Jeruzalem voltooid.

Toen! En nu?

God stuurt in deze situatie de profeet Haggai om tot Zijn volk te spreken.

- Zit ik op de juiste plek – zowel in mijn persoonlijk leven als met het oog op de geestelijke plaats, die God in Zijn Woord beschreven heeft en waar gelovigen samenkomen en ervaren dat de Heere Jezus Zelf in hun midden is?
- Zit ik met de juiste innerlijke bewogenheid op deze plek?
- Heb ik in mijn leven de juiste prioriteiten gesteld?
- Ben ik echt betrokken bij de bouw van het huis van God?

Christian Rosenthal

'Ga het gebergte in, haal hout, en herbouw dit huis' (Hag. 1:8).

Jaar (voor Christus)	Gebeurtenis	Bijbelgedeelte
Wegvoering van Juda en Benjamin in Babylonische gevangenschap		
605	1e wegvoering (Daniël was erbij)	Daniel 1:1-2
597	2e wegvoering (Ezechiël was erbij)	Ezech. 1:2
586	3e wegvoering en verwoesting van Jeruzalem en van de tempel	2 Kon. 25:8-12
Terugkeer uit gevangenschap		
538	Terugkeer van bijna 50.000 personen op last van koning Kores – 70 jaar na de eerste wegvoering	Ezra 1 en 2
536	Begin van de tempelbouw	Ezra 3:8
523/522	Onderbreking van de tempelbouw door Arthahsasta	Ezra 4:23-24
520	Toespraken van de profeten Haggai en Zacharia. Hervatting van de tempelbouw	Ezra 5:1-17
516	Voltooien van de tempel	Ezra 6:14-15
458	Terugkeer van Ezra met ca. 1.500 personen	Ezra 7 en 8
445	Terugkeer van Nehemia, die de muur van Jeruzalem weer opbouwt	Neh. 1 en 2

Haggai 1:1-11:

Onderzoek je prioriteiten! – de eerste boodschap

God richt Zich door de profeet Haggai tot het overblijfsel van het volk Israel, dat opgehouden had aan het huis van God te werken. Naast 'uiterlijke' redenen (vijandschap enz.) waren er innerlijke (geestelijke) redenen, die verklaren waarom de bouw werd gestaakt. Parallel daaraan waren er veel mislukkingen en ook mislukte oogsten. Haggai legt dat bloot ... en het volk keert om.

Bouwen – opbouw

Toen werd het huis van God gebouwd, omdat zij die bereidwillig waren, bouw materiaal bij elkaar brachten en dat volgens Gods aanwijzingen samen voegden. Het bouwen aan het huis van God in de tijd van Ezra is een beeld dat geestelijke lessen voor ons bevat. Het bouwen van toen staat voor het werken aan het geestelijk huis van God, de Gemeente, nú:

- voor het toevoegen van stenen aan het geestelijk huis;
- voor de verkondiging van het Evangelie;
- voor de opbouw van de Gemeente.

Personen die als geestelijke stenen tot het geestelijk huis behoren, worden door dienaren opgebouwd. Opbouw gebeurt als de waarheid verkondigd wordt en als dat tot geestelijk nut en groei van de gelovigen bijdraagt (1 Kor. 14:3; Ef. 4:12,16,29).

Hoofdstuk 14 van de 1e Brief aan Korinthe toont duidelijk de grote waarde die God in de opbouw ziet:

- Opbouw wordt verbonden met

vermaning, bemoediging en troost (14:2-3).

- Wij worden opgeroepen om overvloedig te zijn in gaven tot opbouw van de gemeente (14:12).
- Het moet alles tot opbouw gebeuren (14:26).

De bouw rust – God handelt

(Hag. 1:1)

Maar nu wordt er niet meer aan de tempel gebouwd. Door sterke tegenstand worden de Joden verhinderd eraan te werken (Ezr. 4:1-24). Maar de profeet Haggai toont dat het niet alleen aan de vijanden en het verbod van de koning (Arthasasta) ligt. Naast de uiterlijke tegenstand van de vijanden zijn er diepere redenen waarom de bouw werd gestaakt, en wel binnen het volk van God zelf, in de harten van de Joden.

God is de Bouwmeester van Zijn woonplaats, en Hij ziet dat Zijn huis nog altijd verwoest is en de bouw niet verdergaat. Wat doet Hij? In Zijn genade spreekt Hij door de profeet de leiders van het volk – Zerubbabel en Jozua – direct aan. Daarbij heeft God door Haggai de treurige toestand van het hele overblijfsel voor ogen. Hij stelt de smoes van de Joden aan de kaak, die ook in deze tijd wijd verbreid is: 'Niet nu ...!'

'Niet nu ...!' (Hag. 1:2)

Helaas zijn er altijd gemakkelijk redenen te vinden waarom je iets goeds toch beter later kan doen. Voor God hebben deze redenen geen waarde. Het werd de stadhouder Felix mis-

schien wel noodlottig dat hij op het onderwijs van Paulus antwoordde: 'Nu kunt u gaan; wanneer ik gelegenheid heb, zal ik u weer laten halen' (Hand. 24:25). Wij weten niet of hij dat ooit gedaan heeft.

Dit gedrag, namelijk het goede en juiste niet direct doen, is typisch menselijk. Voor wie leeft met God, is het een vreugde om gehoorzaam te zijn aan Gods woord. Dat leidt tot echte overgave, want het nieuwe leven probeert het juiste, als het naar Gods wil is, direct te doen. In de praktijk is het meestal zo: als de overgave bekoelt, wordt niet in de eerste plaats beweerd dat het goede slecht is; men schuift het goede op de lange baan. Maar zoals het spreekwoord luidt: Van uitstel komt afstel.

De juiste prioriteiten stellen betekent dat wij doen wat in Gods ogen belangrijk is en geen onbelangrijke dingen voor laten gaan.

Gemakzucht (Hag. 1:3-4)

Dan wordt Haggai nog duidelijker. Verwijzend naar hun smoes, spreekt hij hen aan op hun gemakzucht. In plaats van aan het huis van God te werken, hebben ze aan hun eigen, luxueuze huizen gewerkt. Ongetwijfeld wenst God voor ons een 'gerust en stil leven' onder de bescherming van een functionerende regering. Maar dat is niet het belangrijkste. Deze rust biedt ons de mogelijkheid om godzalig te leven (1 Tim. 2:2), dat wil zeggen dat we met overgave en ijver de doelen van God nastreven.

De apostel Paulus schrijft in 2 Korinthe 11 over moeiten en bezwaren, over gevaren op zijn reizen en over valse broeders. Ondanks dat heeft hij geïnvesteerd in de opbouw van de gemeenten. Paulus heeft 'de lamp niet onder het bed, maar op de standaard gezet' (Mark. 4:21).

Fraai betimmerde huizen

Haggai maakt nu een vergelijking. Hij stelt de fraai overdekte huizen van de Joden die op de verkeerde plaats werken, tegenover het verwaarloosde huis van God.

Moet het niet omgekeerd zijn? Voor David was het bijna ondraaglijk dat hij zelf in een huis van cederhout woonde, terwijl de ark van God zich in een tent bevond (2 Sam. 7:2). Hij verlangde naar een waardig huis voor God en trof alle voorbereidingen, zodat zijn zoon Salomo dit huis kon bouwen. Wat zou het David tegen de borst gestuit hebben, als hij de puinhopen van de tempel gezien had. Salomo bouwde de tempel van stenen, overigens zonder dat er een bijl of ha-

mer op de bouwplaats gehoord werd (1 Kon. 6:7). Dat is een aanduiding dat de mens Goddelijke dingen niet naar eigen goeddunken aan kan passen. Binnen in de tempel was trouwens geen steen te zien (1 Kon. 6:18), omdat zowel de vloer als de wanden met cederhout versierd waren (1 Kon. 6:15).

Deze betimmering was iets bijzonders:

- Het hout moest uit de Libanon gehaald worden (1 Kon. 5:6).
- Het hout werd voorzien van houtsnijwerk (1 Kon. 6:18).
- Ten slotte werd het helemaal met bladgoud overtrokken (1 Kon. 6:21).

Dat alles spreekt in onze tijd van de heerlijkheid van de Heere Jezus als mens en als Zoon van God, Die de

woonplaats van God met glans en pracht vervult. Omdat Hij het middelpunt ervan is, is alles heerlijk.

Was het voor de Joden werkelijk belangrijker om een betimmering in hun eigen huizen aan te brengen in plaats van verder te bouwen aan het huis van God?

Laten we denken aan de apostel Paulus, die – niet in een betimmerd huis, maar in een gevangenis – met de verspreiding van het Evangelie en het geestelijk onderwijs van de gelovigen bezig was. Maar helaas waren er ook anderen:

- die hun eigen belangen zochten, niet die van Christus Jezus (Fil. 2:21);
- die van hun buik hun god maakten en die aardse dingen bedachten (Fil. 3:19);

Kegels van de Libanonceder.

- die de tegenwoordige wereld lief hadden gekregen (2 Tim. 4:10).

Armoede (Hag. 1:6)

Haggai tekent op dat valse prioriteiten armoede tot gevolg hebben (trefwoorden: 'geen dauw' en 'doorboorde (geld)buidel'). Hoewel zij zichzelf op de eerste plaats zetten, hadden ze magere oogsten, honger, dorst, gebrek aan warmte en geen winst.

Wie zijn eigen wensen belangrijker vindt dan wat God van hem vraagt, zal vaststellen dat het lezen van de Bijbel hem geen voldoening geeft. In deze zin blijft hij 'hongerig'. Hij zal ervaren dat de geestelijke gemeenschap met andere gelovigen gezelligheid wordt en dat die hem 'niet verwarmt'. Hij zal ervaren dat geestelijke armoede het gevolg is. Het is niet genoeg als wij zo verder leven en de Heere af en toe in ons leven 'uitnodigen'.

Let aandachtig op uw wegen!

(Hag. 1:7)

Het stellen van de juiste prioriteiten is een zaak van het hart. Daarbij behoort een beslissing die voor en met God genomen is en waar met Zijn kracht naar geleefd wordt. Daarvan is Daniel een goed voorbeeld, omdat hij zich 'in zijn hart' iets goeds voorgenomen had (Dan. 1:8).

Voor ons is het een grote hulp dat het Nieuwe Testament ons duidelijke aanwijzingen geeft van wat de juiste prioriteiten zijn

- Wij moeten eerst het Koninkrijk van God zoeken (Matth. 6:33).

- Christus moet ons leven zijn (Fil. 1:21).
- De Heere Jezus moet ons voorbeeld zijn (Fil. 2:5).
- Het doel van ons leven en denken is Christus (Fil. 3:12-14).
- De vreugde is in de Heere en de kracht geeft Christus (Fil. 4:4,13).

Bij het lezen van deze teksten wordt snel duidelijk dat het in ons leven niet om onszelf, maar om Christus moet draaien. Het is opvallend dat, wanneer niet ons eigen 'ik' maar Christus het middelpunt van ons leven is, we de weg gaan waarvoor we rijkelijk beloond zullen worden (Matth. 6:33; Mark. 10:30).

Energiespaarstand? (Hag. 1:8)

De Joden moesten wakker worden uit de 'energiespaarstand' en het gebergte ingaan. Het kostte zelfoverwinning en energie om die berg te beklimmen om hout voor het huis van God te halen. Maar waar haalden ze dan het hout voor hun eigen betimmerde huizen vandaan? Is het bij ons ook niet zo dat voor onze eigen interesses geen inspanning te groot is? Maar hoe staat het ermee als het om de dingen van de Heere gaat? Ja, het kost energie om in rust en stilte de gemeenschap met de Heere Jezus te ervaren en te onderhouden. Maar op de 'berg' van gemeenschap vinden we veel 'hout' om onszelf en anderen op te bouwen.

Heb je al eens (op je kamer) de Bijbel opengeslagen en al biddend gelezen, terwijl je vrienden zich bij het voetballen in het zweet werkten? Dan weet je uit ervaring:

- a) hoeveel beslistheid daarvoor nodig is, en
- b) hoe de gemeenschap met de Heere Jezus ons rijk maakt en kracht geeft.

We willen niet zeggen dat je niet met vrienden mag voetballen. Maar dat moet niet de hoofdzaak worden. De Heere en Zijn Woord moeten op de eerste plaats komen, en daarna volgt het welzijn van de broeders en zusters in het geloof. Als het moeilijk is om alleen het 'gebergte' in te gaan, neem dan anderen mee.

Oordeel (Hag. 1:9)

Als wij de verkeerde prioriteiten stellen in ons leven, dan heeft dat armoede tot gevolg. Dan spreekt God tot ons en wil Hij ons wakker schudden. Luisteren we niet, dan kan dat een oordeel tot gevolg hebben. In Haggai 1:9 lezen we dat God actief ingreep en de zegen wegnam.

Overdenk je weg

De woorden van Haggai geven genoeg aanleiding om over ons eigen leven na te denken: hoeveel daarvan is bruikbaar, bekeken vanuit Gods oogpunt? Laten we onszelf onderzoeken:

- Welke dingen verschuif ik naar later, hoewel die vandaag of nu gedaan zouden moeten worden?

- Wat doe ik om mezelf van een gemakkelijk leven te verzekeren?
- Verdoe ik mijn tijd met dingen die slechts 'van weinig nut' zijn (1 Tim. 4:8)?
- Wat doe ik om 'op de berg' van gemeenschap met de Heere Jezus te klimmen?
- Wat doe ik om in Zijn kracht aan het huis van God te bouwen?

Vooruitzicht

Gelukkig had de boodschap van Haggai een positieve uitwerking op Zerubabel, Jozua en het hele volk. Het hierop volgende artikel (zie onderstaande link) toont de mooie resultaten daarvan, want ze luisterden naar Haggai, en dat in combinatie met echte godsvrucht.

Andreas Hardt

De rest van de artikelen in deze serie over Haggai is te lezen op
<https://www.debijbelvoorjou.nl/artikel/haggai>

Zin of onzin?

De tweelingbaby's spreken met elkaar in de moederschoot: "Zeg eens, geloof jij eigenlijk in leven na de geboorte?", vraagt de ene. - "Ja, beshlist!"

"Ik geloof dat dat onzin is!", zegt de eerste. "Want hoe zou dat leven er dan moeten uitzien?"

"Zo heel precies weet ik dat ook niet. Maar het zal zeker veel lichter zijn dan hier. En misschien zullen we met onze voeten lopen en met onze mond eten."

"Wat een nonsens! Met de mond eten is een krankzinnige gedachte! De navelstreng voedt ons toch. En hoe wil je dan gaan wandelen? Daar is de navelstreng veel te kort voor."

"Nou, dat lukt vast en zeker. Het zal alleen echt anders zijn." -

"Onmogelijk! Er is nog nooit iemand na zijn geboorte teruggekomen. Met de geboorte houdt het leven op."

Uiteindelijk komt de geboortedag en de tweeling ervaart dat er inderdaad een 'andere wereld' bestaat. Ook wij zullen dat op een keer meemaken; want na de dood gaat het verder! Voor wie in Christus geloofd heeft, zal dat een overweldigende, eindeloze blijdschap betekenen.

Gerrid Setzer

Het maakt
verschil
of je een
toekomst hebt
of een
perspectief!

Voor niets verbruikte kracht

'Uw kracht zal voor niets verbruikt worden'.

Lev. 26:20

Wedstrijd zandkastelen bouwen in Canada! In slechts vier uur veranderden 200 deelnemers het strand in een avontuurlijk landschap met fantastische sculpturen en bouwwerken. De eerste prijs ging naar een sprookjeskasteel, dat op wolken troonde. En de belangstelling was groot: er waren wel 100.000 mensen gekomen om de meesterwerken te bewonderen.

Het werd nacht en de vloed kwam op. Toen de volgende morgen de zon opging boven het strand, had het niets meer te bieden als alleen maar golven en zand. Van al het enthousiasme van de vorige dag, van heel de hectische activiteit van de wedstrijd was niets meer te zien. En ook het sprookjeskasteel was verdwenen!

De kastelen kon je alleen maar tijdens eb bouwen – daarna werd het vloed! De deelnemers hadden al hun kracht en inspanning in de bouwwerken gestoken. Daarna moesten ze vaststellen: eigenlijk hebben we onze kracht voor niets verbruikt. De levensduur van de objecten bedroeg maar enkele uren.

Ook in overdrachtelijke zin bouwen veel mensen geweldige bouwwerken van zand! Er worden geld, energie, hoop en dromen in vluchtige 'zandkastelen' gestoken! Ze gaan wel iets langer mee, maar ook die zijn eindig. De Bijbel leert ons dat al het zichtbare maar tijdelijk is, dus van voorbijgaande aard.

Daartegenover staat dat wat God ons belooft, wat voor het natuurlijke oog niet zichtbaar is, maar wel voor wie gelooft. Alles wat van God komt, houdt eeuwig stand; het wordt door geen enkele vloed weggespoeld! (zie 2 Kor. 4:18; 5:1).

Onze blik gaat van een kortdurend kunstwerk van zand naar een eeuwig gebouw van God en naar de vastheid en zekerheid die het geloof in Christus ons geeft.